

תת"ע 634/11/20 - מדינת ישראל נגד אחמד חסארמה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 634-11-20 מדינת ישראל נ' חסארמה

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה	מדינת ישראל
באמצעות עו"ד חנא ארשיד	
נגד	אחמד חסארמה
נאשם	באמצעות עו"ד יאסר ח'אלילה

החלטה

לאחר עיון בבקשה, ובתגובת המשיבה, שמתנגדת לה, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית מהטעמים הבאים:

הסנגור טוען בבקשתו שנכח באולם בית המשפט, בעת מתן פסק הדין בהיעדר, עתר לבטל את פסק הדין לאלתר, ומותב זה התעלם מבקשתו. כפי שיפורט מטה, לטענה זו אין כל יסוד.

ראשית יצוין שהאירוע זכור לי היטב בשל היותו חריג.

א. מועד הדיון להקראה בתיק זה היה קבוע ליום 9.12.20, בשעה 9:00. בשעה 10:54, לאחר שהסנגור והנאשם לא התייצבו לדיון, ניתן פסק דין בהיעדר הנאשם, כשהתובע, עו"ד חנא ארשיד, והקלדנית נוכחים באולם. יצוין שבתיק זה ניתן פסק דין בהיעדר, לצד תיקים נוספים בהם ניתנו פסקי דין בהיעדר הנאשמים ובא כוחם, שהיו קבועים לשעות הבוקר. עם סיומם של תיקים אלה יצא בית המשפט להפסקה.

עם שובי לאולם, החל הסנגור להתקומם נגד פסק הדין שניתן בהיעדר, ופנה לבית המשפט, בצעקות רמות, בדרישה לבטל את פסק הדין ולפתוח פרוטוקול חדש. באותו מעמד הוריתי לסנגור להגיש בקשה, בכתב, לביטול פסק הדין, כמתחייב על פי דין. הסנגור סרב להיענות לבקשתי, והמשיך להרים את קולו בדרישה לביטול פסק הדין לאלתר, באופן שאינו מכבד את בית המשפט ואינו הולם התנהלות של עורכי דין באולם בית המשפט. יצוין שבאולם היו נוכחים, באותה עת, סנגורים נוספים ונאשמים. הסנגור אף צעק והתעקש שוב ושוב שכל עוד לא יבוטל פסק הדין, הוא לא יעזוב את האולם. מפאת כבודו של הסנגור, ומאחר שסברתי שאין זה מכובד לקרוא למאבטחים להוציא את הסנגור מהאולם, ושאין זה נכון לשפוט אדם בשעת כעסו, ומאחר שלא ניתן היה להמשיך לקיים את הדיונים כסדרם, נאלצתי אני לצאת מהאולם ללשכתי למשך 10 דקות, עד שהסנגור יירגע. עם חזרתי לאולם, המשיך הסנגור בשלו, הרים שוב את קולו, ודיבר באופן שאינו הולם, תוך שימוש בביטויים לא ראויים כלפי בית המשפט. משהסנגור לא הותיר כל ברירה בידי בית המשפט, ומשלא ניתן היה להמשיך לנהל את הדיונים כסדרם, נאלץ בית המשפט לקרוא למאבטחי משמר בית המשפט, אולם אף קריאה זו לא סייעה להרגעתו. לדרישת המאבטחים, בסופו של יום, יצא הסנגור מהאולם.

עמוד 1

עולה מהאמור שפסק הדין שניתן בתיק זה ניתן בהעדר הנאשם וסנגורו, לאחר כשעתיים מהמועד שנקוב בהזמנה לדין. הסנגור, בניגוד לטענותיו, התייצב באולם רק לאחר שניתן פסק הדין, בהעדר, ולאחר שבית המשפט יצא להפסקה.

ב. לגופו של עניין, אשר לבקשה לעיוות הדין, הסנגור לא פרט בבקשתו את סיכויי הגנת המבקש ומכאן שלא הוכח קיומו של עיוות דין (ראה לעניין זה רע"פ 2575/17 רון גייאר נ' מדינת ישראל, וכן רע"פ 8472/17, רע"פ 8478/17 ורע"פ 8479/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח').

ג. אשר לעונש, גם כאן לא הוכח קיומו של עיוות דין. המבקש הורשע בעבירות של נהיגה ברכב שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעה, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה, ונדון לפסילה בת 3 חודשים, פסילה על תנאי, בת חודשיים, למשך שנתיים, וקנס בסך 800 ש"ח.

הענישה בנסיבות העניין היא מידתית וסבירה. יצוין שהמבקש נוהג משנת 2000 ולחובתו 41 הרשעות קודמות.

לאור האמור לעיל הבקשה נידחת.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"א, 20 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.